

2. subsidiárne, odmietnutím opätovného vyloženia zásady „LPP“ vzhľadom na značný pokrok vo vývoji právneho prostredia porušil všeobecné zásady ochrany práv na obhajobu a právnej istoty (časť C), a
3. ďalej subsidiárne, porušil článok 5 ES (zásadu rozdelenia právomocí) a zásadu vnútroštátnej procesnej autonómnosti (časť D).

(¹) Rozsudok z 18. mája 1982, 155/79, Zb. s. 1575.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Conseil d'État (Francúzsko) 11. decembra 2007 – Commune de Sausheim/Pierre Azelvandre

(Vec C-552/07)

(2008/C 37/29)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Conseil d'État

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Commune de Sausheim

Žalovaný: Pierre Azelvandre

Prejudiciálne otázky

1. Má sa „lokalizáciou kde sa uvoľnenie geneticky modifikovaných organizmov vykoná“, ktorá nemôže byť podľa ustanovení článku 19 smernice Rady 90/220/EHS (¹) z 23. apríla 1990 o zámernom uvoľňovaní geneticky modifikovaných organizmov do životného prostredia považovaná za dôvernú, rozumieť parcela v katastri nehnuteľností alebo širšia zodpovedajúca zemepisná oblasť alebo katastrálne územie obce na území ktorej sa uvoľnenie použije či ešte širšia oblasť (kantón, departement)?
2. Za predpokladu, že lokalizácia musí zodpovedať rozsahu parcely v katastri nehnuteľností, môže výhrada ochrany verejného poriadku alebo iných údajov chránených zákonom brániť sprístupneniu údajov z katastra nehnuteľností o lokalizácii uvoľnenia na základe článku 95 Zmluvy o založení Európskeho hospodárskeho spoločenstva, neskôr zmeneného na Európske spoločenstvo alebo smernice 2003/4/ES (²) z 28. januára 2003 o prístupe verejnosti

k informáciám o životnom prostredí, či všeobecných zásad práva Spoločenstva?

(¹) Smernica Rady 90/220/EHS z 23. apríla 1990 o zámernom uvoľňovaní geneticky modifikovaných organizmov do životného prostredia [neoficiálny preklad] (Ú. v. ES L 117, s. 15).

(²) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/4/ES z 28. januára 2003 o prístupe verejnosti k informáciám o životnom prostredí, ktorou sa zrušuje smernica Rady 90/313/EHS (Ú. v. EÚ L 41, s. 26; Mim. vyd. 15/007, s. 375).

Žaloba podaná 13. decembra 2007 – Komisia Európskych spoločenstiev/Francúzska republika

(Vec C-556/07)

(2008/C 37/30)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: M. Nolin, M. van Heezik, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Francúzska republika

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Francúzska republika si tým, že nekontrolovala, nevykonávala inšpekciu a nedohliadala dostatočným spôsobom na výkon rybolovu, osobitne vzhľadom na zákaz tenatových sietí na lov niektorých druhov a tým, že nezabezpečila, aby sa prijali vhodné opatrenia proti osobám zodpovedným za porušenie právnej úpravy Spoločenstva v oblasti používania tenatových sietí, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článkov 2 a 31 ods. 1 a 2 nariadenia 2847/1993 (¹) a článkov 23 ods. 1 a 2, 24 a 25 ods. 1 a 2 nariadenia 2371/2002 (²),

— zaviazať Francúzsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia vo svojej žalobe vytýka žalovanej, že nesprávne uplatnila právnu úpravu Spoločenstva o rybolove. Toto nesprávne uplatnenie sa týka na jednej strane skutočnosti, že francúzske orgány nepovažujú „thonaillé“ za tenatovú sieť, zatiaľ čo z dôvodu jeho technických charakteristík predstavuje „thonaillé“ takúto sieť zakázanú právnou úpravou Spoločenstva. Skutočnosť, že „thonaillé“ možno stabilizovať za pomoci vlečnej kotvy, nemá v tejto súvislosti význam, keďže táto stabilizácia neznamená, že „thonaillé“ nemôže byť odnášaný morskými prúdmi alebo vetrom, ale iba to, že je zachytený plavákmi a záťažami na účely optimalizácie jeho účinnosti a na to, aby sa vyšlo jeho horizontálnemu ľahnutiu pod hladinou.

Nesplnenie povinnosti sa na druhej strane týka neexistencie účinného kontrolného systému na dodržiavanie zákazu tenatových sietí na lov niektorých druhov a nedostatku stíhania zistených porušení. Kontroly sa týkajú iba dodržiavania vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá je miernejšia ako právna úprava Spoločenstva a uložené sankcie v prípade porušenia uvedenej právnej úpravy sú nízke a málo odrádzajúce.

(¹) Nariadenie Rady (EHS) č. 2847/93 z 12. októbra 1993, ktorým sa zriaďuje kontrolný systém spoločnej politiky rybolovu (Ú. v. ES L 261, s. 1; Mim. vyd. 04/002, s. 70).

(²) Nariadenie Rady (ES) č. 2371/2002 z 20. decembra 2002 o ochrane a trvalo udržateľnom využívaní zdrojov rybného hospodárstva v rámci spoločnej politiky v oblasti rybolovu (Ú. v. ES L 358, s. 59; Mim. vyd. 04/005, s. 460).

Žaloba podaná 17. decembra 2007 – Komisia Európskych spoločenstiev/Helénska republika

(Vec C-559/07)

(2008/C 37/31)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: M. Patakia a M. van Beek)

Žalovaná: Helénska republika

Návrhy žalobkyne

- určiť, že Helénska republika si tým, že ponechala v platnosti ustanovenia týkajúce sa rôzneho dôchodkového veku a rôznych požiadaviek v oblasti minimálneho počtu odpracovaných rokov pre mužov a ženy v helénskom zákonníku súkromných a vojenských dôchodkov, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 141 ES,
- zaviazat Helénsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

1. Komisia po preskúmaní platných ustanovení helénskeho zákonníka súkromných a vojenských dôchodkov konštatovala, že tieto ustanovenia stanovujú, že ženy majú právo na dôchodok v inom veku ako muži a za iných podmienok, pokiaľ ide o minimálny vyžadovaný počet odpracovaných rokov.
2. Vo svetle judikatúry Súdneho dvora sa Komisia domnieva, že tieto dôchodky, ktoré sú vyplácané zamestnávateľom bývalému zamestnancovi ako dôsledok ich pracovnoprávneho vzťahu, predstavujú odmenu v zmysle článku 141 ES. Okrem toho vzhľadom na osobitný charakter dotknutých dôchodkových systémov, podľa ktorých dôchodok závisí od dĺžky vykonanej služby, ako aj mzdy zamestnanca pred odchodom do dôchodku, príjemcovia dôchodku predstavujú podľa Komisie „osobitnú kategóriu pracovníkov“, keďže metóda financovania a riadenia dôchodkového systému nepredstavuje určujúci faktor na uplatnenie článku 141 ES.
3. Rovnako podľa Komisie podmienky uplatnenia článku 141 ods. 4 ES o predpokladoch osobitných výhod na účely umožnenia profesionálneho uplatnenia menej zastúpenému pohliaviu nie sú splnené.

V predmetnej veci dotknuté ustanovenia neuprednostňujú odstránenie problémov, s ktorými môžu byť ženy konfrontované v rámci svojho profesionálneho postupu, ale naopak uprednostňujú ich odchod z pracovného trhu.

4. Navyše uvedené odôvodnenie založené na nefungovaní vyvolanom v rámci správy štátu a prechodné ustanovenia, ktoré sa majú z tohto dôvodu prijať, nie je podľa Komisie presvedčivé, keďže na jednej strane finančné dôsledky, ktoré z toho môžu vyplývať pre členský štát, neodôvodňujú ako také časové obmedzenie uplatňovania pravidiel práva Spoločenstva a že na druhej strane Helénska republika v podstate nepreukázala existenciu a obsah uvedeného nefungovania.
5. V dôsledku toho sa Komisia domnieva, že Helénska republika si tým, že ponechala v platnosti ustanovenia týkajúce sa rôzneho dôchodkového veku a rôznych požiadaviek v oblasti minimálneho počtu odpracovaných rokov pre mužov a ženy v helénskom zákonníku súkromných a vojenských dôchodkov, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 141 ES.